

Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, JJ)

ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਵਿਆਜ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ? ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਤਾਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਰਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ.

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1779 .

5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934— ਨਿਯਮ 12.2(3), 13.8(1), 13.17, ਅਤੇ 14.1 (2)-
ਨਿਯਮ 14.1— ਕੀ ਵਿਧਾਨਿਕ—ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ—ਕੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ
ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ-

mation — ਅਜਿਹੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰ — ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ — ਕੀ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ, ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934 ਦਾ ਚੈਪਟਰ 14 ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1961 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 12 ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ 13 ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਨਿਯਮ 14.1 ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ 14 iis, 1 ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। (ਪਰਾ ੭)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਜੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ 2 ਨਾਮਾਂਕਣ ਬੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਰੈਂਕਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਯਮ 14.1 ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰੈਂਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ "ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਜਾ" ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ। ਸਾਰੇ ਰੈਂਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ 12.2(3) ਅਤੇ 14.1 ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12.2 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੈਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 14.1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਰੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਨਫਰਮਡ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਰੈਂਕ ਦੇਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

(ਪਰਾ 15, 19 ਅਤੇ 20)।

ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1975 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 1584 ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ) ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, (1976 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 1992 ਨੇ 16 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ)।

ਵੱਧ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਨੇ ਉਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 27)।

Surjit Singh v. The. State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, JJ)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 13.17 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਰਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਉਪ- ਨਿਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿਯਮ 13.8 (1) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 29, 30 ਅਤੇ 32)।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 10 ਨਵੰਬਰ, 1976 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐੱਨ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ: -

- (i) ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ,
- (ii) 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ,
- (iii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਰਨ। ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
- (iv) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੈ;
- (v) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮਿਕ ਰਾਹਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ

ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ,
Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, JJ)
(iv)) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ ।

1. ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

(1) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(2) ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਤੱਥ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 7 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। , ਕ੍ਰਮਵਾਰ 5 ਅਗਸਤ, 1969 ਅਤੇ 10 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 22 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸਾਰੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ। ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਫਿਲੌਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(4) ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉੱਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਰੈਂਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਆਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,

ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਅਸਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ

Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, J J) ,

ਪਹੁੰਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1 ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਅੱਗੋਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਔਖਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਠੇਕੇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਠੋਸ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ

(5) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਮੂਲ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 12.2 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14.1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਾਰਣੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ 'ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧ! ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਵਧੇ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧੀ ਝਗੜੇ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹੋ ।

12 . 2 (1) “* * * * *

(2) * * * * *

(3) ਨਾਮਜ਼ਦ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਨ।

ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਉਪਰਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਹੇਠਲੇ ਠੇਕੇ ਤੋਂ ਪਦਉੱਠਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ - ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ। ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ

ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। .

ਨਿਮਨ ਮਾਤਹਿਤ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ, ਨਿਯਮ 12.24 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਠੇਕੇ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਠੇਕੇ ਦੇਵੇਗਾ।

ਪਰਿਵਰਤਨ * * * * *

* * * * *

14.1 (1) ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਂਡ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ:-

, :

(a) ਰੈਂਕ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੁਆਰਾ।

(b) ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੁਆਰਾ।

(2) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਲਟਾਉਣ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਹੀ ਰੈਂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰੈਂਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲੈਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਜ਼ਟਿਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ-ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਰੈਂਕ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।"

(6) ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਸਾਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਜੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 14.1 ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ 59 ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਅਧਿਆਇ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਅਧਿਆਇ 14 ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਆਚਰਣ' ਹੈ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਗਾਈਡ ਲਾਈਨਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਸਰਕੂਲਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(7) ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 14, ਜੋ ਕਿ 1861 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ 13. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ

Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, J J) ,

ਵੀ ਹੋਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਢਲਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 14 ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੰਧਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਗਾਈਡ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 14.1 ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ 12.2 (3) ਅਤੇ 14.1 ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਤਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(9) ਹੁਣ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ, ਸੇਵਾ ਵਿਚ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰੇਮਰਾਂ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਉੱਪਰਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਨਾਕਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਪਦੰਡ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਤਿੱਖੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੇ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

(10) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸਾਧਾਰਣ ਭੇਦ ਲਈ ਕੁਝ ਤਰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮ. ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 13.3 ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡ-ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਫਾਰਮ 10.88 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਫਾਰਮ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ 7 ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 4 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ

ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

(11) ਨਿਯਮ 12.1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-iState ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਪਰਲੇ ਮਾਤਹਿਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈੱਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, JJ)

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵੀਡਿੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ, ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਐਡ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮੋਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਉਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਪ-ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੈਰਾਗਰਾਫ ਉੱਚੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਰੈਂਕ ਦੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਟਿਲਤਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪ-ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਖੇਪਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ।

(12) ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 12.2 (3) ਦੇ ਪੈਰੇ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਖਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਟੱਲ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12.2 (3) ਵਿੱਚ ਉਪਰਲੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਬੇੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ। ਮੁੱਖ ਝਗੜਾ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਸਹਾਇਕ ਲੋਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 12.26 ਹੇਠਲੇ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟਸ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅੱਧ-ਵਿਚਾਲੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵੀ।

(14) 10.88(1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 13.3 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਕੈਚੀ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਮਹਿਜ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲਾਂ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ।

(15) ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਦੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ 1934 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਸਥਾਪਨਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਰੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ (ਨਿਯਮ 1.13 ਦੇ ਤਹਿਤ) ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 12.1 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 12.21 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜੇ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ! d ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਮਾਂਕਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਇੱਕ ਭਰਤੀ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਕਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 12.2 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਅਧਿਆਇ 12 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਨ। ਪਦਉੱਨਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 13.18 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ:-

“13.18. ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਗਿਣਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਤੇ; ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਠੀਕ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ , ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, J J) ,

ਨਿਯਮ 12.1(3), 12.2(3) ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ 13.18 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈਂਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਟੈਟ ਟਿਊਟਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ - ਰਾਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 12.2(3) ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਕਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ 14.1 ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 12, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, 'ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰਤੀਆਂ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 42 ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੁਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉਪਬੰਧ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਿਯਮ 12.2 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੈਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੈਰੇ ਉਪਰਲੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੋਵੇਂ ਹਨ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ- ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੇਠਲਾ ਮਾਤਹਿਤ ਸੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ- ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੈਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14.1 ਦਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁੜ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

ਮੇਕਰਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਸਰਾ ਪੈਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਡਰਾਅ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ।

(19) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਰਯੂਲ 14.1 ਕਿਸਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਇਸ ਲਈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੌਕ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚੌਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ "ਕੋਈ ਵੀ ਚੌਕ" ਹੈ .ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਾਰੇ ਚੌਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਾਰੀ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 12.2 (3) ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ

ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 14.1 ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(2'0) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12.2 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 14.1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਠੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਠੀਕ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਠੀਕ ਦੇਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

(21)i ThewviewXliam1 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਤੋਂ ttacitpsupport ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਟਰ ਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਥਕਾਵਟ ਭਰਪੂਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿਚਲੇ ਹਰੇਕ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1970 ਪੀ.ਬੀ. & H. 481.

ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 13.8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਲਈ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵੇਲੇ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। . ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13.9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਾਜਬ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜੋ ਇਸ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ।

(22) ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ 'ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ' ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਈਟੀਸੀਸ ਹੁਣੇਨੀਸ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ, ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਆਇ (2) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਨਿਰੀਖਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮ 14.1 ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, J J) ,

ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ , ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਮੱਠ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬੈਂਚ. ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14.1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢੁਕਵਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ।

(2) CW 1584-75 ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ 1975 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(23) ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (3) ਦੇ ਦੂਜੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(24) ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ,

(25) ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਲੌਰ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ - ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਿਯਮ 13.17 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) 'ਤੇ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸੀ' ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਜਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,

(27) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯਮ 13.17 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਬੁਮਰੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

(3) cCW 11992-76 ਨੇ 116 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਨਿਯਮ 13.17 ਇਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੇਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 13.17 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਤੋਂ (5) ਸਿਰਫ ਉੱਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਜਦੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜੋ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 13.8 (1) (ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਉਪਰਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਤੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅੰਗਰਲ ਕਪੂਰ, ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ, ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ, ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. ਡੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (4),

(29) ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਖੇਪ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਿਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਟੀਟੀ ਆਇਨਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) 1973 (1) SLR 989.

ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ 1 ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 13.17 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਰਲੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਗਜ਼ਟਿਡ

Surjit Singh v. The State of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, J J) ,

ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਫਿਰ ਵੀ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਪਨ ਆਇਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ।

(30) ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 13.8(1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਡ ਸੂਚਕਾਂਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਲੋਰ ਵਿਖੇ ਲੋਅਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ; ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਖੁਦ ਜਾਂ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੂਚੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 13.8(1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਫਾਰਮ ਨੰ. 13.8(1) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। .

(31) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਤਰਕ ਵੀ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ' ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

Surjit Singh v. The Seate of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, J.)

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕੇਬਲ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(32) ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਹੈ), ਉਹੀ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(33) ਅੰਗਪਾਲ ਕਪੂਰ (4) (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ (ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਨਾਲ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਸੀ; ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(34) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.— ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨਕੇ ਆਈ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

Surjit Singh v. The Seate of Punjab, etc. (S. S. Sandhwalia, J.)

27835 ILR--ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.